

Οι έκπομπές μας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό των 'Ενόπλων.

Ο.- Καί τώρα άκούστε ένα 'Ο μ έ λ ' της περιοχής I6-II-56 ζούντας.
'Ο χορός αυτός είναι ~~από τους πιο αγαπητούς~~ και ήρεμότερους που υπάρχουν.

Ο.- Φίλοι άκροαταί, τό σημερό μας πρόγραμμα θά άρχισή μέ έναν Καρσλίδικο σιοπό. "Ας πούμε πρώτα δύο λόγια γύρω από την 'Ιστορία των Καρσλιδών. Βέβαια τό θέμα αυτό είναι σημαντικό και θά μās δοθῇ άλλη φορά ή ευκαιρία νά τό παρουσιάσωμε καλλίτερα στην έκτασή που χρειάζεται. Τώρα πολύ περιληπτικά θά άναφέρωμε τά εξῆς: ή εθνικότητα και από από-

Οι Καρσλίδες, όλοι οι "Έλληνες τῆς περιοχῆς Τυφλίδος και των άλλων μερών τῆς Ρωσσίας, φύγαν από τον Πόντο κατά διάφορα στάδια.

"Αν αφαιρέσωμε τῆς χρονολογίας ἐκεῖνες, που γίνονται μετανάστευσεις από τον Πόντο πρὸς τον Καύκασο, δηλαδή όλες τῆς ἡμερομηνίες, τῆς ἀναφερόμενες πρὶν ἀπὸ τό 1878, τό ἔτος αυτό δηλαδή τό 1878 μέ τό Ρωσοτουρκικό πόλεμο, πολλοί ποντιοί, ἰδίως ἀπὸ τὴν περιοχή Δερὶν-Κιμισχανῶς, μετανάστευσαν και ἐγκατεστάθησαν στὸν Καύκασο. "Αλλά και τό 1916 μέ τὴν κάθοδο των Ρώσων στὸν Πόντο, πολλοί πόντιοί ἐφυγαν στήν Ρωσία. Στά μέρη τῆς Ρωσσίας οἱ πόντιοί ἔζησαν περί τά 40 χρόνια. Λοιπὸν ἦταν φυσικό ή καινούργια ἀτμόσφαιρα νά ἐπιδράσῃ κάπως πάνω στήν ψυχολογία του και ἔτσι ἔχομε μερικὲς συνήθειες διαφορετικὲς σ'αυτούς. Οἱ συνήθειες αὐτὲς εἶναι ὡς τόσο ἀσήμαντες. "Η ψυχολογία τους πάντα παραμένει ή αὐτή, παραμένει σ'αυτούς ή ἰδία παράδοση και τά ἴδια βασικά ἦθη και ἔθιμα.

"Ας ἀκούσωμε τὸν Καρσλίδικο σιοπό και ἄς κρῖνωμε τὴν σχετικὴ ἐπίδραση τοῦ περιβάλλοντος.

.....λύρα, τραγούδι.....

Ο.- Στὴ συνέχεια τοῦ προγράμματός μας θά σῶς μεταδώσωμε ἕναν Βουκολικό-σιοπό τῆς περιοχῆς Σάντας-τοῦ Πόντου.

"Η τσοπάνησα, ἐνῶ φυλάγει τά ἀγέλαδια πάνω στὰ ἀνθοσπαρμένα βουνά, τραγουδᾷ τὸν ἔρωτά της και παρεμβάλλει στὴ μέση τοῦ τραγουδιοῦ της τά λόγια: " Κά ἔλα κουτούλα μ'νά ἔλα " δηλαδή, κάνει ἐπικλήση πρὸς τὴν ἀγελάδα της νά μὴν ἀπομακρυνθῇ. " Κά ἔλα κουτούλα μ'νά ἔλα " .

Μπορεῖ ὅμως ή κουτούλα νά εἶναι γαλαφόρα ή "Απρίλα. "Ε..λοιπὸν , ἀτενίζουσα ή τσοπάνησα τῆς ἀπέραντες ἐκτάσεις των λειβαδιῶν, των παρχαρίων, θυμᾶται μιά χαμένη ἀγάπη της. Τραγουδᾷ:

Τσόλ'κι' ἔρημα νά ἴνουσεν..., ὅμως ὁ νοῦς της ταυτόχρονα και στήν ἀγελάδα της " κα ἔλα κουτούλα μ'νά ἔλα " και ἔπειτα συνεχίζει:

ναί τσόλια ναί παρχάρια

ἐχάσα τό μικρόν τ'άρνι μ'ἔ'αηλί σ'ἐμά τά χάλια.

"Ερημά μου βουνά δέν μέ πονεῖτε

ἔχασα τὴν ἀγάπη μου ἀλλοίμονο στὸ χάλι μου.

.....λύρα, τραγούδι.....

Ο.- Καί τώρα ἀκοῦστε ἓνα Ὀ μ ἄ λ 'τῆς περιοχῆς Τραπεζούντας.

Ὁ χορός αὐτός εἶναι ἀπό τοὺς σιγανώτερους καί ἡρεμώτερους ποντια-
κούς χορούς. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ χοροῦ αὐτοῦ οἱ τραγουδιατάδες
εἰρίσκον καλλίτερα τὴν εὐκαιρία νὰ ποῦν τραγουδώντας τῆς καρδιᾶς
τους τὰ μυστικά, τὸν πόνο τῆς ἀγάπης τους καί τίς ὁμορφιές τῆς ἀγα-
πημένης τους.

Ὁ χορός Ὀμάλ ἐπειδὴ ἡρεμὸς καί σιγανός, γι' αὐτό καί ἀκούραστος.
Ἡ ταρφυσικὴ λοιπὸν νὰ διαρκεῖ πολὺ ὥρα, ὅποτε ἡ εὐκαιρία καί ἀπό ἀπό-
φews χρόνου μεγάλη.

.....λύρα, τραγούδι.....

"Αλλά ἄς δώσωμε τό' λόγο καί στοὺς Ματενλίδες. Ἀκοῦστε ἓνα Ματενλί-
δικο Ὀμάλ. Τό Ὀμάλ αὐτό ἦταν γνωστό σ' ὅλην τὴν περιοχὴ τῆς Σαμφούν-
τας.

.....λύρα, τραγούδι.....

Κλείνομε τό πρόγραμμά μας μέ Ποντιακὰ δίστιχα.

.....λύρα, τραγούδι.....